

106.

([Redakcia, 1880], Orava)

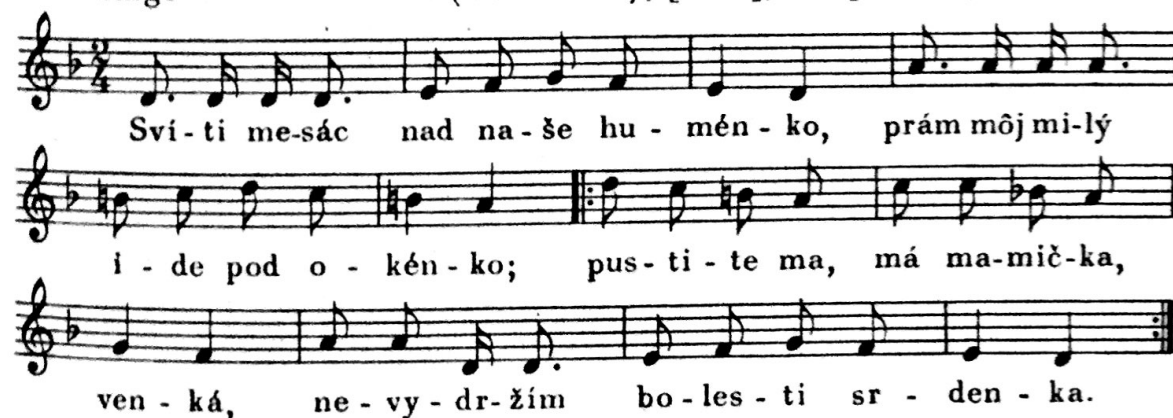
Moc je to, moc za jed-nu noc; sto zla-tých pre-pi-ti,
diev-ča na-mlu-vi-ti; moc je to, moc za jed-nu noc.

Moc je to, moc
za jednu noc;
sto zlatých prepiti,
dievča namluviti;
moc je to, moc
za jednu noc.

107.

Largo

(Verešvársky, [1880], Prešporská [Bratislavská])

Sví-ti me-sác nad na-še hu-mén-ko, prám môj mi-lý
i-de pod o-kén-ko; pus-ti-te ma, má ma-mič-ka,
ven-ká, ne-vy-dr-žím bo-les-ti sr-den-ka.

Svíti mesiac nad naše huménko,
prám môj milý ide pod okénko;
pustite ma, má mamička, venká,
nevydržím bolesti srdienka.

Never, dcérko, never rečám planým,
sľubuje ti, zakád nenis' za ním,
a keď ťa raz za ženu dostane,
bude ťa biť, pokým neustane.

Ach, mamičko, však aj vás bĕjali
rodičia, a rada ste jich mali;
keď ste to znéš mohli, aj ja môžem,
bár čo robte, predsa zaňho pojdem.

Melódia: Sl. sp. I 192 — [Sl. sp. D 1305] — [Sl. sp. D 1354].